

РЕШЕНИЕ

№ 16

гр. Кюстендил, 11.01.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

ОКРЪЖЕН СЪД – КЮСТЕНДИЛ, III СЪСТАВ, в публично заседание на двадесет и втори ноември през две хиляди двадесет и втора година в следния състав:

Председател: Росица Б. Савова

Членове: Татяна Хр. Костадинова
 Елисавета Г. Деянчева

при участието на секретаря Теодора С. Димитрова
като разгледа докладваното от Татяна Хр. Костадинова Въззивно гражданско дело № 20221500500387 по описа за 2022 година

С Решение № 182/21.04.2022 г., постановено от Районен съд – Дупница по гр.д. № 2356/2021 г. по описа на същия съд е допуснато извършването на съдебна делба между С. Л. И., Т. Я. Й., Г. Г. Ф. на следните недвижими имоти: 1/ ПИ с идентификационен № *** по КК на с. Б., с адрес: ***, с площ 549 кв.м., при съсед: ПИ с № **, **, **, ведно с построените в него: сграда с идент. № 1, селскостопанска от 16 кв.м., сграда № 2, жилищна с площ 77 кв.м., сграда № 3 селскостопанска с площ 32 кв.м.; 2/ ПИ с идент. № ** по КК на с.Б. с площ 1235 кв.м. при съсед: ПИ с № **, **, ** при следните права: за С. И. 2/3 ид.ч.от първия имот и ½ ид.ч.от втория имот, за Г. Ф. 1/6 ид.ч от първия имот и ¼ ид.ч.от втория имот, за Т. Й. 1/6 ид.ч от първия имот и ¼ ид.ч.от втория имот.

С. Л. И., ЕГН *****, с постоянен адрес: с. Б., общ. Д., ***, чрез пълномощника си адв. В. З. обжалва посоченото по- горе решение в частта относно правата на собственост на съделителите, при които е допусната делбата на ПИ с идент. № ***, ведно с построените в него 3 сгради. Сочи доводи за неговата неправилност в обжалваната му част поради необоснованост и незаконосъобразност и постановено при съществени нарушения на съдопроизводствените правила и в пълно противоречие с материалния закон. Твърди, че районният съд е постановил решението си без какъвто и да било анализ и обсъждане на събраните по делото доказателства, на твърденията и доводите на страните от значение за решаване на делото. Навежда съображения в подкрепа на твърдението си, че правата на собственост на съделителите досежно първия имот, допуснат до делба, са неправилно определени от районния съд в нарушение с императивни материалноправни разпоредби, като твърди, че квотите следва да бъдат 5/6 и.ч. за ищцата И. и 1/6 ид. ч. за двете ответници. Подчертава, че процесният имот е придобит през 1952 г. по време на брака и в режим на СИО от Л. и Г. Й., и подробно се мотивира, че според приложимата императивна правна норма на чл. 9 от ЗН при действието на СК от 1985 г. към момента на откриване на

наследството, правата върху имота са били 4/6 ид.ч. за Г. Й. и по 1/6 ид.ч. за двете й деца. Акцентираща, че доколкото е настъпил вещния ефект от прехвърлителната сделка, с която Г. Й. е прехвърлила на ищцата своите 4/6 ид.ч.от процесния имот, то последната е станала собственик на 5/6 ид.ч.от него.

Иска отмяна на решението в обжалваната му част и постановяване на ново решение, с което делбата на процесния имот бъде допусната при права 5/6 и.ч. за ищцата И. и 1/6 ид. ч. общо за двете ответници.

В срока по чл. 263, ал.1 от ГПК е постъпил отговор на въззивната жалба от насрещните страни Т. Я. Й. и Г. Г. Ф. чрез пълномощника им адв. Г. В.. В същия се навеждат аргументи относно неоснователност на твърденията, развити във въззивната жалба. Твърди се, че по делото липсват доказателства процесните имоти да са придобити в режим на СИО, респ. Г. Й. не притежавала 4/6 ид .ч. от процесния имот. Алтернативно се твърди нищожност на процесния договор за покупко- продажба на основание чл. 26, ал. 2, предл. 3 от ЗЗД поради липса на дееспособност у Г. Й., както и поради липса на представителна власт.

Иска се оставяне без уважение на въззивната жалба и потвърждаване на първоинстанционното решение в обжалваната част като правилно и законосъобразно.

С частна жалба Т. Я. Й. с ЕГН ***** и Г. Г. Ф. с ЕГН ***** чрез пълномощника им адв. Б. Л., обжалват Определение № 630 от 08.06.2022 г.,постановено по гр.д. № 2356/2021г. по описа на ДнРС, с което районният съд е отхвърлил молбата на ответника за допълване на решението в частта за разносните направени пред районен съд в първата фаза на делбата.

Частните жалбоподатели се аргументират, че разносните следва да бъдат разпределени по реда на чл. 78 от ГПК, а не по чл. 355, изр. 1 от ГПК, доколкото в случая е налице спор относно съсобствеността досежно правата на съделителите, а постановеното решение процесните имоти са били допуснати до делба между съделителите при посочените от ответниците в отговора на и.м. квоти. Иска се отмяна на обжалваното определение и постановяване на друго, с което в тяхна полза да бъдат присъдени разносните за адвокатско възнаграждение в пълен размер. Претендират се разносните в настоящото производство.

В законоустановения срок е депозиран отговор на частната жалба от насрещната страна С. Л. И. чрез процесуалния представител по пълномощие адв. В. З., с който частната жалба се оспорва като неоснователна и недоказана. Акцентираща се, че правилата за присъждане на разноски по чл. 78 ГПК, които включват и възнаграждение за един адвокат, намира приложение в делбеното производство само във връзка с предявени претенции по сметки. Иска се оставяне на частната жалба без уважение и потвърждаване на обжалваното определение.

По въззивната жалба

Жалбата е подадена в законоустановения срок, отговаря на изискванията на чл.259 и сл. от ГПК, подадена е от лице, имащо право и интерес от обжалване и срещу подлежащ на въззивно обжалване съдебен акт, поради което е допустима и следва да бъде разгледана по същество.

Разгледана по същество жалбата е основателна. Съображения:

Пред районен съд е бил предявен иск за делба на поземлен имот с идентификатор *** по КККР на с. Б., общ. Д., с адрес: ***, одобрени със Заповед № 300-5-60/05.08.2004 г. на изп. директор на АГКР, с площ 549 кв.м., при съседни на имота: ПИ с № **, **, **, ведно с построените в него: сграда с идентификатор **, селскостопанска, с площ от 16 кв.м., сграда с идентификатор **, жилищна, с площ 77 кв.м. и сграда с

идентификатор **, селскостопанска, с площ 32 кв.м. и на поземлен имот с идентификатор ** по КKKP на с. Б., общ. Д., одобрени със Заповед № 300-5-60/05.08.2004 г. на изп. директор на АГKР, с площ 1235 кв.м. при съседи: ПИ с № **, **, **.

С обжалваното решение, районният съд е допуснал делба на посочените имоти при права: за С. И.- 2/3 ид.ч.от първия имот и 1/2 ид.ч.от втория имот, за Г. Ф.- 1/6 ид.ч от първия имот и 1/4 ид.ч.от втория имот, за Т. Й.- 1/6 ид.ч от първия имот и 1/4 ид.ч.от втория имот.

Решението се обжалва само в частта досежно правата при които е допусната делбата на ПИ с идентификатор ***. В останалата част решението не е обжалвано, поради което е влязло в сила.

Във връзка с възражения във въззивната жалба следва да се посочи следното:

По делото не се спори, а и от представените доказателства се установява, че съделителите са наследници по закон на Л.А.Й., поч. на ** – С. Л. е негова дъщеря, а Т. Й. и Г. Ф. са наследници по закон на починалия на **. син на общия наследодател Г. Л.Й.- съответно първата негова съруга, а втората- дъщеря. Наследник по закон на Й. е и преживялата го съруга Г. Й..

Няма спор, че с Нотариален акт за покупко- продажба на недвижим имот № 188, т.І, дело № 345/1958 г. общият наследодател на страните Л.Й. заедно с Д.З. са закупили дворно място и градина от около един декар в с. Б., Ст. Д., в м. „В селото“, като част от него е индентичен с ПИ с индентификатор *** по КKKP на с. Б., общ. Д..

Видно от Нотариален акт № 21, т.ІІІ, рег. № 5253, дело № 393 от 2021 г. Г. А. Й. и С. Л. И. са признати на основание наследство и давностно владение за собственици съответно на 4/6 ид.ч. и 1/6 ид.ч. от процесния имот.

С Нотариален акт № 22, т.ІІІ, рег. № 5261, дело № 394 от 2021 г. Г. А. Й., действаща чрез пълномощника си В. З. е прехвърлила на С. Л. И. правото на собственост върху собствените си 4/6 ид.ч. от имота с индентификатор *** по КKKP на с. Б., общ. Д., ведно с построените в него сгради срещу задължение на приобретателката за издръжка и гледане на прехвърлителката.

Видно от приетото като доказателство Удостоверение за сключен граждански брак, е, че общият наследодател Л.А.Й. и Г. А. К. са сключили граждански брак на 14.11.1949 г.

Предвид посоченото по- горе по отношение на правата при които се допуска делбата на имот ПИ с индентификатор *** по КKKP на с. Б., общ. Д., съдът намира за установено следното:

От Нотариален акт за покупко- продажба на недвижим имот № 188, т.І, дело № 345/1958 г. и удостоверение за сключен граждански брак се установява, че процесният имот е придобит по време на брака между Л.А.Й. и Г. А. Й.. Следователно е в режим на съпругеска имуществена общност. Тази общност е била прекратена по силата на чл. 26, ал.1 от СК от 1985 със смъртта на Л.А.Й.. По аргумент от чл.27 от СК от 1985 г. след прекратяването на брака за всеки от съпрузите остава равен дял в съсобствеността. Следователно Г. Й. е придобила 1/2 ид. ч. от процесния недвижим имот, а останалата 1/2 ид. ч. на починалия съпруг е наследена от всички наследници.

Съгласно разпоредбата на чл.5 от ЗН децата на починалия наследяват по равни части, а на основание чл.9, ал.1 от ЗН съпругът наследява част, равна на частта на всяко дете. Следователно в случая Г. Й. е наследила 4/6 ид.ч., С. И. 1/6 ид.ч. и Т. Й. и Г. Ф. 1/6 ид.ч. общо като наследници на Г. Й..

По силата на договора за покупко- продажба срещу задължение за издръжка и гледане, обективиран в Нотариален акт №22, т.ІІІ, рег. № 5261, дело № 394 от 2021 г. Г. А. Й. е прехвърлила на С. Л. И. правото на собственост върху собствените си 4/6 ид.ч. от ПИ с индентификатор *** по КKKP на с. Б., общ. Д., ведно с построените в

него сгради. Договорът е валиден и е породил действието си.

Вземайки предвид изложеното, съдът счита, че правата на съделителката С. И. са 5/6 ид.ч., а на Т. Й. и Г. Ф. 1/6 ид.ч. или 10/12. ид.ч. за С. И. и по 1/12 ид.ч. за другите две съделителки.

Предвид горното съдът намира, че решението в обжалваната част е неправилно, поради което следва да се отмени и делбата на процесния имот да се допусне при права 10/12. ид.ч. за С. И. и по 1/12 ид.ч. за Т. Й. и Г. Ф..

С оглед на основателността на въззивната жалба на въззивницата С. И. се дължат сторените пред въззивната инстанция разноски, които са в размер на 2 000 лв.

По частната жалба

С Определение № 630/08.06.2022 г., постановено по гр.д. № 2356/2021 г. по описа на ДнРС, съдът е отхвърлил молбата на ответниците Т. Я. Й. и Г. Г. Ф. за присъждане на разноски по компесация, приемайки, че в първата фаза на делбата разноски не се присъждат.

В тази връзка следва да се посочи следното:

Производството по съдебна делба е особено исково производство и процесуалноправните норми, които го уреждат, са специални спрямо процесуалноправните норми, уреждащи общия исков процес. Нормата на чл.355 от ГПК постановява, че страните поемат разноските съобразно размера на дяловете им. По този начин се разпределят всички разноски, които са свързани със съдопроизводствените действия, направени по повод признаване и ликвидиране на съсобствеността, нужните за това съдебно-деловодни разноски, експертизи, за държавни такси. Разноските за адвокатски хонорар се поемат от страните така, както са ги направили. Съгласно изр. второ на чл.355 от ГПК за разноските, направени по присъединените искове, се прилага разпоредбата на чл.78 от ГПК. Съобразно трайната съдебна практика на Върховния касационен съд правилото на чл. 355 от ГПК, според което страните заплащат разноски според стойността на дяловете им, намира приложение в случаите, когато не е налице спор между страните относно обектите, които следва да се допуснат до делба, наличието на съсобственост и правата им. При наличие на такива спорове, както и при пренасянето им в по-горни инстанции, разноските се определят по общите правила в чл. 78 от ГПК - този смисъл т. 9 на ППВС № 7/1973 г., Определение № 4/6.01.2011 г. по ч. гр. д. № 542/2010 г. на ВКС, II ГО, Определение № 255/9.10.2013 г. по гр. д. № 563/2012 г. на ВКС, I ГО; Определение № 47 от 29.01.2015 г. по ч. гр. д. № 6919/2014 г. на ВКС, I ГО и др.

Предвид на изложеното съдът намира, че обжалваното определение е законосъобразно и следва да се потвърди.

Воден от горното съдът

РЕШИ:

ОТМЕНЯ Решение № 182/21.04.2022 г, постановено по гр.д. № 2356/2021 г. по описа на ДнРС, в частта относно правата на страните, при които е допуснато извършването на съдебна делба поземлен имот с идентификатор *** по КKKP на с. Б., общ. Д., с адрес: ***, одобрени със Заповед № 300-5-60/05.08.2004 г. на изп. директор на АГКР, с площ 549 кв.м., при съседни на имота: ПИ с № **, **, **, ведно с построените в него: сграда с идентификатор **, селскостопанска, с площ от 16 кв.м., сграда с идентификатор **, жилищна, с площ 77 кв.м. и сграда с идентификатор **, селскостопанска, с площ 32 кв.м. между С. Л. И., Г. Г. Ф. и Т. Я. Й., а именно: 2/3 ид.ч. за С. И. и по 1/6 ид. ч. за Г. Г. Ф. и Т. Я. Й. **и вместо него постановява:**

Допуснатият до съдебна делба поземлен имот с идентификатор *** по КККР на с. Б., общ. Д., с адрес: ***, одобрени със Заповед № 300-5-60/05.08.2004 г. на изп. директор на АГКР, с площ 549 кв.м., при съседни на имота: ПИ с № **, **, **, ведно с построените в него: сграда с идентификатор **, селскостопанска, с площ от 16 кв.м., сграда с идентификатор **, жилищна, с площ 77 кв.м. и сграда с идентификатор **, селскостопанска, с площ 32 кв.м. между С. Л. И., Г. Г. Ф. и Т. Я. Й. **да се извърши при права:** 10/12 ид.ч. за С. И. и по 1/12 ид. ч. за Г. Г. Ф. и Т. Я. Й..

ОСЪЖДА Г. Г. Ф., ЕГН ***** и Т. Я. Й., ЕГН ***** да заплатят на С. Л. И., ЕГН ***** сумата от 2 000 лв. адвокатско възнаграждение за въззивната инстанция.

В останалата част решението е влязло в сила.

ПОТВЪРЖДАВА Определение № 630/08.06.2022 г., постановено по гр.д. № 2356/2021 г. по описа на ДнРС.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред ВКС в едномесечен срок от връчването му на страните.

Председател: _____

Членове:

1. _____

2. _____